

Υπό κατάληψη τελούσε για περίπου 10 ώρες την Τετάρτη το κτήριο της διοίκησης του πανεπιστημίου του Μπέρμιγχαμ, στην Αγγλία, από ομάδα φοιτητών με το όνομα «Υπερασπίσου την Εκπαίδευση».

Οι φοιτητές του ιδρύματος, ζώντας στην καρδιά του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, που στην Ελλάδα είναι ακόμα υπό διαμόρφωση, προσπάθησαν με την κίνησή τους να σπάσουν τη σιδερένια μπότα της καταστολής η οποία, όπως οι ίδιοι περιγράφουν στο κείμενό τους, πάει χέρι - χέρι με ένα πανεπιστήμιο «που η γνώση αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα» και που «μοιάζει όλο και περισσότερο με επιχείρηση».

Το κείμενό τους είναι διδακτικό από πολλές απόψεις. Είναι μια εικόνα από το μέλλον που ετοιμάζουν κυβέρνηση και Ευρωπαϊκή Ένωση για τη σπουδάζουσα νεολαία, και που προσπαθούν με ιδιαίτερη ζέση να υλοποιήσουν τους τελευταίους μήνες υποτακτικοί σαν τον Φορτσάκη και τον Λοβέρδο.

Είναι ένα ακόμα χαστούκι στη ρητορεία των αστικών ΜΜΕ και της κυβέρνησης, ότι καταλήψεις δεν γίνονται σε άλλα μέρη του πλανήτη κλπ.

Προπαντός, αποδεικνύει την τεράστια σημασία του αγώνα που δίνει αυτή την περίοδο το φοιτητικό κίνημα, αγώνας που, περισσότερο από ποτέ, αφορά όλους τους εργαζόμενους και τον λαό.

Το κείμενο των «θρασιμιών» της Αγγλίας:

Καταλαμβάνουμε ένα μεγάλο μέρος του κτηρίου Aston Webb, στο οποίο βρίσκονται τα γραφεία του αντικαγκελαρίου, της Ανώτατης Διοίκησης των τηλεπικοινωνιών καθώς και η αίθουσα της Συγκλήτου για να διεκδικήσουμε το δικαίωμα στην δωρεάν εκπαίδευση και στέγαση και στη διαμαρτυρία.

Βρισκόμαστε εδώ απηφώνοντας τις απειλές της διοίκησης που προσπαθεί να καταστείλει τις φοιτητικές κινητοποιήσεις μέσω πειθαρχικών διώξεων, διαγραφών και αυταρχισμού.

Τα σημεία που θέσαμε υπό κατάληψη είναι καίριας σημασίας για την επιχειρηματοποίηση (corporatisation) του πανεπιστημίου μας, στο οποίο η εξουσία συγκεντρώνεται στα χέρια των λίγων, η εκπαίδευση αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα και το ίδρυμά μας μοιάζει ολοένα και περισσότερο με επιχείρηση.

Καταδικάζουμε τη διοίκηση του πανεπιστημίου για τις κινήσεις της ενάντια στο δικαίωμα της διαμαρτυρίας και τη διαγραφή των Κέλυ Ρότζερς και Σάιμον Φιούρς. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να μπορούν να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους και οι φοιτητές δεν αποτελούν εξαίρεση. Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο ότι το πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ δεν αναγνωρίζει αυτό το ανθρώπινο δικαίωμα και προσπαθεί να το περιορίσει.

Χθες, οι Κέλλυ και Σάιμον επρόκειτο να καταθέσουν έφεση. Παρά την αναβολή (της διαδικασίας), θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν έχουμε ξεχάσει αυτή την αδικία.

Η περίπτωση τους αποτελεί παράδειγμα της ακραίας ποινικοποίησης που επιστρατεύει το πανεπιστήμιο για να τσακίσει το φοιτητικό σώμα. Τους ξεχώρισαν μεταξύ ενός κινήματος

πανεθνικών καταλήψεων και αποτελούν τους μόνους φοιτητές στη χώρα που διαγράφηκαν για 9 μήνες από πριν το 2010.

Μόνο οι Κέλυ και Σάιμον διαγράφηκαν παρά την ανάμειξη περισσότερων από 100 φοιτητών. Μία τρίτη φοιτήτρια, η Χάτι Κραίγκ, δεν μπορεί να παραβεί κανέναν κανονισμό του πανεπιστημίου κάτω από τις απειλές για δμηνη διαγραφή.

Το πανεπιστήμιο προσπαθεί να εκφοβίσει τους άλλους φοιτητές τιμωρώντας αυστηρά αυτούς τους τρεις.

Αυτή η συμπεριφορά αποτελεί μια Δρακόντεια απάντηση σε μια ειρηνική διαμαρτυρία. Αυτή η προσβολή στη δημοκρατία αποτελεί ντροπή για το πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ και δεν θα επιτρέψουμε να αποτρέψει τους φοιτητές από το να αγωνίζονται για ένα δωρεάν, δημοκρατικό και ανοιχτό σε όλους εκπαιδευτικό σύστημα. Όπως έχουν τα πράγματα, ακόμα και στοιχειώδη δικαιώματα όπως αυτό στη μόρφωση, τη στέγαση και τη διαμαρτυρία δεν τηρούνται.

Γι' αυτό απαιτούμε:

1. Ο Ντέιβιντ Ισγουντ και το πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ δημοσίως να ανακαλέσουν την τοποθέτησή τους ότι τα δίδακτρα πρέπει να αυξηθούν και ότι οι υποτροφίες πρέπει να περικοπούν. Αντιθέτως, πρέπει να πιέσουν την κυβέρνηση για δωρεάν εκπαίδευση και για να δοθούν επιδόματα διαβίωσης.
2. Πρέπει να συσταθεί ένα σώμα αποτελούμενο από εκλεγμένους φοιτητές, διοικητικούς υπαλλήλους και καθηγητές, το οποίο θα επιβλέπει την αναδιάρθρωση των τμημάτων, τις αποφάσεις για τις επενδύσεις του πανεπιστημίου, και τις προθέσεις των ομάδων πίεσής του.
3. Σε κάθε φοιτητή πρέπει να προσφέρεται στέγαση της οποίας το κόστος να μην υπερβαίνει το ποσό που οι φοιτητές λαμβάνουν από δάνεια και επιχορηγήσεις.
4. Το πανεπιστήμιο να μην βγάζει κέρδος από τα τέλη που χρεώνει για τη στέγαση.
5. Την επανεγγραφή των Σάιμον Φιούρς και Κέλυ Ρότζερς.
6. Την άρση των επαχθών και ανασταλτικών περιορισμών στην Χάτι Κραίγκ.
7. Το πανεπιστήμιο να αναγνωρίσει την κατάληψη ως νόμιμη μορφή αγώνα, με μακρά και ένδοξη ιστορία
8. Το πανεπιστήμιο να αναμορφώσει τις πειθαρχικές του διαδικασίες για να κατοχυρωθεί το δικαίωμα των φοιτητών να λαμβάνουν νομική εκπροσώπηση και να προϋποτίθεται ότι οι κατηγορίες πρέπει να αποδειχθούν πέρα από κάθε αιτιολογημένη αμφιβολία, αντί για την ισορροπία των πιθανοτήτων.

Η κατάληψη έληξε τελικά μετά από επέμβαση της αστυνομίας. Στη συνέχεια το πανεπιστήμιο εξέδωσε ανακοίνωση, που θυμίζει πολύ την οικεία σε εμάς ρητορεία περί «οργανωμένων μειοψηφιών».

«Είμαστε εξαιρετικά απογοητευμένοι από το γεγονός ότι η παράνομη κίνηση μιας μικρής μερίδας κουκουλοφόρων αναστάτωσε φοιτητές, προσωπικό και επισκέπτες. Είμαστε ευγνώμονες στην αστυνομία για την ταχεία της αντίδραση, με την οποία έληξε αυτό το ζήτημα», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Г.М.